

- **translated title:**
Protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o ekstradycji
- **original title:**
Additional Protocol to the European Convention on Extradition
- **identification number of the convention:**
ETS No. 086
- **place of the translation:**
Warsaw
- **body responsible for the translation:**
Biuro Informacji Rady Europy / Information Office of the Council of Europe
- **status of the translation:**
unofficial
- **host item:**
based on: *Wybór konwencji Rady Europy*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 1999 (ISBN 83-01-13035-0), verified with *Dziennik Ustaw* [the Official Journal] 1994 No. 70, item 307 (ISSN 0867-3411).

Protokół dodatkowy do Europejskiej konwencji o ekstradycji¹

Strasburg, 15 października 1975 roku

European Treaty Series (ETS) / Série des traités européens (STE) Nr 86

Państwa Członkowskie Rady Europy, Sygnatariusze niniejszego protokołu,
mając na uwadze postanowienie Europejskiej konwencji o ekstradycji, otwartej do podpisu w Paryżu dnia 13 grudnia 1957 roku (zwanej dalej konwencją), a w szczególności jej artykuły 3 i 9;

uważając, że pożądane jest uzupełnienie tych artykułów w celu wzmocnienia ochrony ogólnoludzkiej społeczności oraz jednostki,

uzgodniły co następuje:

ROZDZIAŁ I

Artykuł 1

W celu stosowania artykułu 3 konwencji nie będą uznawane za przestępstwa polityczne:

- a) zbrodnie przeciwko ludzkości, określone w konwencji o zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 9 grudnia 1948 r.;
- b) przestępstwa określone w artykule 50 Konwencji genewskiej o polepszeniu losu rannych i chorych w armiach czynnych z 1949 r., artykule 51 Konwencji genewskiej o polepszeniu losu rannych, chorych i rozbitków sił zbrojnych na morzu z 1949 r., artykule 130 Konwencji genewskiej o traktowaniu jeńców wojennych z 1949 r. i artykule 147 Konwencji genewskiej o ochronie osób cywilnych w czasie wojny z 1949 r.;
- c) inne podobne naruszenia prawa wojennego, obowiązujące w chwili wejścia w życie niniejszego protokołu, oraz zwyczajów wojennych istniejących w tym samym czasie, nieuregulowanych już przez postanowienia wyżej wymienionych konwencji genewskich.

ROZDZIAŁ II

Artykuł 2

Artykuł 9 konwencji zostaje uzupełniony następującym tekstem: Dotychczasowa treść artykułu 9 staje się ustępem 1 tego artykułu, a poniższe postanowienia tworzą odpowiednio ustępy 2, 3 i 4:

¹ Tłumaczenie ma charakter nieoficjalny. Konwencja ratyfikowana przez RP, opublikowana w *Dzienniku Ustaw* z 1994 r. Nr 70, poz. 307.

„2. Wydanie osoby nie może nastąpić, jeżeli w Państwie trzecim, Stronie konwencji, w sprawie o przestępstwo lub przestępstwa, w odniesieniu do których wnioski zostały złożone, zostało wydane prawomocne orzeczenie i jeżeli:

- a) oskarżonego uniewinniono;
- b) karę pozbawienia wolności lub inny orzeczony środek:
 - i. wykonano w całości,
 - ii. zastosowano ulaskawienie lub amnestię co do całości lub niewykonanej części kary;
- c) sąd skazując oskarżonego odstąpił od wymierzenia kary.

3. Jednakże w wypadkach wskazanych w ustępie 2 wydanie może nastąpić, jeżeli:

- a) przestępstwo, za które zapadło orzeczenie, zostało popełnione przeciwko osobie, instytucji lub dobru o charakterze publicznym w Państwie wzywającym;
- b) osoba, wobec której zapadło orzeczenie, jest osobą publiczną w Państwie wzywającym;
- c) przestępstwo, za które zapadło orzeczenie, popełniono w całości lub w części na terytorium Państwa wzywającego albo w miejscu traktowanym jako jego terytorium.

4. Postanowienia ustępów 2 i 3 nie wyłączają stosowania szerszych uregulowań wewnętrznych, odnoszących się do zasady *ne bis in idem*, dotyczących zagranicznych orzeczeń w sprawach karnych.”

ROZDZIAŁ III

Artykuł 3

1. Niniejszy protokół jest otwarty do podpisu dla Państw Członkowskich Rady Europy, które podpisały konwencję. Podlega ona ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia będą składane Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

2. Protokół wchodzi w życie po upływie 90 dni od daty złożenia trzeciego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia.

3. W odniesieniu do państwa, które podpisało protokół, a następnie go ratyfikuje, przyjmie lub zatwierdzi, wchodzi on w życie po upływie 90 dni od daty złożenia przez nie dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia.

4. Żadne Państwo Członkowskie Rady Europy nie może ratyfikować, przyjmując lub zatwierdzić niniejszego protokołu bez równoczesnej lub uprzedniej ratyfikacji konwencji.

Artykuł 4

1. Każde Państwo, które przystąpiło do konwencji, może przystąpić do niniejszego protokołu po jego wejściu w życie.

2. Przystąpienie następuje przez złożenie Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy dokumentu przystąpienia, który nabiera mocy po upływie 90 dni od daty jego złożenia.

Artykuł 5

1. Każde Państwo może w chwili podpisania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przejścia, zatwierdzenia lub przystąpienia określić terytorium lub terytoria, do których stosuje się niniejszy protokół.

2. Każde Państwo może w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia albo w terminie późniejszym, w drodze oświadczenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy, rozszerzyć stosowanie niniejszego protokołu na terytorium inne niż określone w oświadczeniu, które reprezentuje w stosunkach międzynarodowych albo w imieniu którego ma prawo podejmowania takich działań.

3. Każde oświadczenie złożone w trybie ustępu poprzedzającego może być wycofane w odniesieniu do określonego w nim terytorium, zgodnie z procedurą ustaloną w artykule 8 niniejszego protokołu.

Artykuł 6

1. Każde Państwo może w chwili podpisania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia oświadczyć, że nie przyjmuje rozdziału I lub rozdziału II.

2. Każda Umawiająca się Strona może wycofać oświadczenie złożone przez nią w trybie ustępu poprzedzającego, w drodze oświadczenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy, które nabierze mocy od daty jego otrzymania.

3. Składanie zastrzeżeń do postanowień niniejszego protokołu nie jest dopuszczalne.

Artykuł 7

Europejski Komitet do Spraw Problematyki Przemocności (CDPC) Rady Europy powinien być informowany o stosowaniu niniejszego protokołu i powinien dołożyć wszelkich starań dla ułatwienia polubownego rozstrzygnięcia wszelkich sporów, jakie mogą wynikać w trakcie jego stosowania.

Artykuł 8

1. Każda Umawiająca się Strona może, w zakresie jej dotyczącym, wypowiedzieć niniejszy protokół w drodze zawiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy.

2. Wypowiedzenie to nabierze mocy po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania zawiadomienia przez Sekretarza Generalnego.

3. Wypowiedzenie konwencji powoduje automatycznie wypowiedzenie niniejszego protokołu.

Artykuł 9

Sekretarz Generalny Rady Europy zawiadamia w drodze notyfikacji Państwa Członkowskie Rady oraz każde Państwo, które przystąpiło do konwencji, o:

a) podpisaniu niniejszego protokołu;

- b) złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- c) każdej dacie wejścia w życie niniejszego protokołu, zgodnie z artykułem 3;
- d) każdym oświadczeniu otrzymanym zgodnie z postanowieniami artykułu 5 i o każdym wycofaniu takiego oświadczenia;
- e) każdym oświadczeniu złożonym w myśl postanowień artykułu 6 ustęp 1;
- f) wycofaniu każdego oświadczenia, dokonany w myśl postanowień artykułu 6 ustęp 2;
- g) każdym zawiadomieniu otrzymanym w myśl postanowień artykułu 8 oraz o dacie, w której wypowiedzenie nabierze mocy.

Na dowód powyższego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 października 1975 roku w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaże jego uwierzytelnione podpisy Państwom–Sygnatariuszom oraz Państwom, które przystąpiły do protokołu.